

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έτησια διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφετὰ φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῚ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὴν προεχθὴ Κυριακὴν 20 ἰσταμένου
τελοῦμεν Ἀρχιερατικὸν Μηνημόσυρον ἐν
τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς συζύγου καὶ πα-
τρὸς ἡμῶν

ΖΑΝΝΗ Α. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ

ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φί-
λους ὡπως παρερευθῶσιν εἰς αὐτὸ καὶ ἐ-
νώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις
τωρ μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἡ σύζυγος

ΖΑΦΕΙΡΙΑ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ.

Τὰ τέκνα

ΜΑΤΘΑΙΟΣ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ζ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τῆς ὀβηβαιότητος, ἣτις ἐπικρατεῖ ἐν
τῇ πολιτικῇ, πιστὴ ἔκφρασις εἶναι ὁ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

III.

Ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Ὁ «Δελφίν» εἶχεν ἄριστον πλήρωμα.
Ὁχλὶ πολεμιστὰς ἢ ἐπιδρομεῖς, ἀλλὰ ναύ-
τας γνωρίζοντας καὶ δυναμένους νὰ ἐργά-
ζωνται. Τοῦτο μόνον ἔρκει. Τὸ πλήρωμα
συνέκειτο ἐξ ἀνθρώπων ἀποφασιστικῶν ἀλλ'
ὄλων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐμπόρων.
Ἐδίωκον κέρδος καὶ οὐχὶ δόξαν. Δὲν εἶχον
νὰ ἐπιδείξωσι τινα σημαίαν ἢ ν' ἀσφαλίσ-
θωσι ἄλλως ἐναντίον τῶν πυροβολισμῶν,
διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὀλοκλήρον τὸ πυροβολικὸν
τοῦ ἀτμοπλοίου συνέκειτο ἐκ δύο μικρῶν κα-
νονίων, χρησιμευόντων μόνον πρὸς σύνθημα.

Ὁ «Δελφίν» ἐπλεε θαυμασίως ἀνταπε-
κρίνετο δηλαδή καθ' ὅλα πρὸς τὰς ἐλπί-
δας τῶν τε ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ πλοιαρχοῦ
καὶ ταχέως ὑπερέβη τὰ ὅρια τῶν Βρετ-
τανικῶν ὕδατων. Κατόπιν δὲν ἐφαίνετο
πλέον πλοῖον, ἢ μεγάλη δὲ ὁδὸς τοῦ Ὀκεα-
νοῦ ἦτο ἐλευθέρᾳ καὶ ἐκτὸς τούτου οὐδὲν
ἐνωτικὸν πλοῖον εἶχε δικαίωμα νὰ μετέλ-

διφορούμενος λόγος τοῦ αὐτοκράτορος
Γουλιέλμου κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ
γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Ἡ περὶ τῶν
ἀνατολικῶν πραγμάτων παράγραφος
ἔχει ὡς ἐξῆς: «Οἱ κίνδυνοι, αἵτινες δυ-
νατὸν νὰ προέλθωσιν ἐκ τῆς ἀνατολι-
κῆς κρίσεως, ὑφισταμένης ἐτι ἀλύτου,
ἀπειλοῦσι τὴν Γερμανίαν ἤπτον, ἢ τὰ
λοιπὰ κράτη. Ἡ πολιτικὴ μου ἐμεινε
πιστὴ εἰς τὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν
ἐν Ἀνατολῇ περιπλοκῶν διατυπωθεί-
σας ἀρχάς. Ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Κων-
σταντινουπόλεως δὲν κατώρθωσε δυ-
στυχῶς νὰ πείσῃ τὴν πύλην νὰ στέρξῃ
τὰς παραχωρήσεις ἐκεῖνας, ἅς αἱ δυ-
νάμεις ἐθεώρησαν ἀναγκαίαις ἐν τῷ
συμφέροντι τῆς φιλανθρωπίας καὶ πρὸς
ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι εἰρή-
νης. Αἱ ἐν τῇ Συνδιασκέψει διαπραγμα-
τεύσεις ἔσχον ὅμως τοῦτο τὸ ἀποτέ-
λεσμα, ὅτι αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις

συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλας περὶ τοῦ
μέτρου τῶν ἐγγυήσεων, αἵτινες δεόν
νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῆς Πύλης καὶ αἵ-
τινες πρὸ τῆς Συνδιασκέψεως δὲν εἴ-
χον προσλάβει συγκεκριμένον τύπον,
Ἐδραιότερα καθίσταται ἐπομένως ἡ
πεποίθησις ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν δυνάμεων
εἰρήνη θὰ διατηρηθῇ καὶ ἐν ἡ περιπτώ-
σει ἡ Πύλη δὲν σπεύσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ
αὐθορμήτως ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν
αὐτῆς ὑπηκόων τὰς μεταρρυθμίσεις ἐ-
κεῖνας, αἵτινες ἐν τῇ Συνδιασκέψει ἀ-
νεγνωρίσθησαν ὡς εὐρωπαϊκὴ ἀνάγκη.
Ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῶσιν αἱ ἐλπί-
δες, ἅς ἐγέννησαν αἱ ὑποσχέσεις τῆς
καὶ αἱ μετὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυ-
ροβουνίου διαπραγματεύσεις, ἢ κυβέρ-
νησίς μου, προκειμένου περὶ ζητήμα-
τος, ἐν ᾧ τὰ γερμανικὰ συμφέροντα
δὲν ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ ἰδίαν πολιτικὴν,
θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι,

θη βίαν εἰς τὰ Ἀγγλικά ὕδατα νὰ ἀκο-
λουθήσῃ τὸν «Δελφίνα»; ἄριστα νὰ τὸν
ἐμποδίσωσι νὰ διαρρήξῃ τὸν ἀποκλεισμόν;
ἀκόμη καλῆτερα διὰ τοῦτο δὲ καὶ μόνον
ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ εἶχε μετέλθει πᾶν
μέσον ἵνα καταστήσῃ τὸ πλοῖον τοῦ ὅσον
τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ἵνα μὴ δύναται τις
νὰ τὸν διώξῃ.

Ὅτι καὶ ἂν ἦτο, ἢ ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρε-
σίᾳ ἐξετελεῖτο ἄριστα. Με ὄλον τὸ ψῆχος,
εἰς ναύτης εὐρίσκετο πάντοτε ὡς σκοπὸς
ἔτοιμος ν' ἀναγγεῖλῃ καὶ τὸ ἐλά-
χιστον ἰστίον ἀναφαινόμενον εἰς τὸν ὀρι-
ζόντα. Ἄμα δ' ἔφθασεν ἡ νύξ ὁ πλοίαρχος
συνέστησε προσοχὴν εἰς τὸν ὑποπλοίαρχον
Ματθαῖον.

Μὴν ἀφήσετε ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοὺς
αὐτοὺς ναύτας ὡς φρουροὺς, τῷ εἶπε, διότι
τὸ ψῆχος εἶναι πολὺ καὶ ἴσως τοὺς ἐπηρε-
ράσῃ, καὶ ἅμα κρούνη τις δὲν κάμνει
καλὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ. Νὰ ἀλλάσσετε
συχὰ τοὺς ἀνθρώπους σας.

Καλὰ, πλοίαρχε, εἶπεν ὁ ὑποπλοί-
αρχος.

Σὰς συνιστῶ τὸν Κρόξτων διὰ τὴν
ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπιμένει ὅτι ἔχει δεξυ-
τάτην ἕρασιν, λοιπὸν νὰ τὸν δοκιμάσῃτε
θέσατέ τον εἰς τὴν φρουρὰν τῆς πρωίας ὅτε
εἶναι εἰσέτι ὀμίχλη ἂν δὲ συμβῇ τίποτε
εἰδοποιήσατέ με.

Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ὁ κύριος Πλάυφερ
ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὁ δὲ κύριος
Ματθαῖος προσεκάλεσε τὸν Κρόξτων εἰς θν
μετεβίβασε τὰ διατάγας τοῦ πλοιαρχοῦ.

— Αὐριον εἰς τὰς ἐξ τὸ πρωὶ θὰ ἀναβῆς
εἰς τὸ πηλὸ τοῦ τρίγκου.

Ὁ Κρόξτων ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως
ἔσχε γρυγμὸν ἀσυνάρτητον καὶ ἐνῶ εἰσέτι ὁ
κύριος Ματθαῖος δὲν εἶχε γρέψει τὰ νῶτα
πρὸς ἀναχώρησιν, ὁ ναύτης ἐψιθύρισε
σειρὰν λέξεων ἀκαταλήπτων κελειόνων διὰ
τῶν ἐξῆς.

— Τί διάβολο σημαίνει πηλὸ τοῦ τρίγ-
κου;

Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ ἀνεψιὸς του
Ἰωάννης Στιξ τὸν εὗρεν ἰστάμενον παρὰ
τὴν πύραν.

— Ἐ τί συμβαίνει, ἀγαπητέ μοι Κρόξ-
των, τῷ εἶπε.

— Τί συμβαίνει; νὰ θὰ κάμωμεν ἐμπρὸς
καὶ ὁ θεὸς βοηθὸς, εἶπεν ἐκεῖνος μετὰ με-
λαγχολικοῦ μειδιάματος. Δὲν ἤξεῖρο τί νὰ
κάμω; αὐτὸ τὸ ἀναθεματισμένον ἀτμό-
πλοιον ὅταν ταξειδεῖ κινεῖται τόσον ὥστε
μὲ ἔκαμε ἄνω κάτω καὶ φοβοῦμαι ὅτι θὰ
κάμω ἐμετόν.

— Δυστυχῆ φίλε, εἶπεν ὁ ναυτοπαῖς πα-
ρατηρῶν μετὰ συμπαθείας τὸν Κρόξτων.

— Καὶ ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι εἰς αὐ-
τὴν τὴν ἡλικίαν μὲ περιάξει ἡ Θάλασσα.

ως άχρι τουδε, εξασκουσα την επιρροήν της προς προστασίαν των χριστιανών της Τουρκίας, προς υπεράσπισιν της εύρωπαϊκής ειρήνης, ίδια δέ προς διατήρησιν και εδραίωσιν των μετά των συμμάχων και φίλων ανακτοβουλιών σχέσεων. Υπέρ του ειρηνικού τούτου έργου επικαλούμαι πεποιθότως την άρωγήν του Υψίστου!

Κατά την «Ημέραν» δέν Λονδίνων ταποκριτής της «Εφημερίδος της Κολωνίας» γράφει ότι ο Γλάδστον αφιέρωσε πάσαν την επιρροήν του εις πάσας τας δυνάμεις της διανοίας του εις μόνον το ανατολικόν ζήτημα. Οσάκις γίνεται εν τή Βουλή λόγος περι Ανατολής, Ισταται πάντοτε εις την θέσιν του, έχων τεταμένον το ούς, κρατών προδεκτικώς σημειώσεις, επιδοκιμάζων ή αποδοκιμάζων διά της φωνής ή διά του νεύματος. Η στάσις του, ή έκφρασις της φυσιολογίας του, αι σπασμωδικαί κινήσεις του ελέγχουσιν άνθρωπον βαθέως συγκινημένον. Δεξιότατα χρησιμοποιεί ο Γλάδστον την ανεξάρτητον και έκκριτικήν αυτού θέσιν. Δέν είναι πλέον ή γέτης της αντιπολιτεύσεως και επομένως είναι άπηλλαγμένος των περιορισμών, ους επιβάλλει το επίσημον εκείνου αξίωμα. Άλλ' άφ' ετέρου, δέν είναι συνήθως βουλευτής και δέν υπόκειται εις τους αυστηρούς κανόνας της κοιματικής πειθαρχίας. Λέγει ο, τι θέλει και όπως θέλει και το φιλελεύθερον κόμμα είναι ήναγκασμένος να κατέρχεται μετ' αυτού εις την παλίστραν. Λέγεται ότι ο Άρτιγκτων συνισθάνεται βαθύτατα την ψευδή θέσιν, εις ήν περιάγει αυτόν ως ή γέτην της αντιπολιτεύσεως ή μεγάλη και παντός ελέγχου άνωτέρα προσωπικότης του Γλάδστον και ότι πολλάκις ανεφύησαν μεταξύ των δύο πολιτικών άνδρων δυσάρεστοι διχογνωμία. Περιέργον είναι εν τούτοις ότι το πολύ πλήθος των βουλευτών δέν δεικνύει λίαν ζωηρόν ενδιαφέ-

ρον εν τώ ανατολικώ ζητήματι. Κατά την συνεδρίαν της παρελθούσης Παρασκευής, εϋθύς μετά τας μεγάλας άγορεύσεις του Γλάδστον και του ύπουργου Άρθρ τά βάρθρα της Βουλής έκενώθησαν' ότε δέ ήγόρευσεν ο Ουόλφ οι παρόντες βουλευται δέν υπερέβαινον τους είκοσι. Και ο «Χρόνος» όμολογει ότι ή συζήτησις έκληξεν εν μέσφ γενικής άδιαφορίας.

— Πρό τινων ήμερών διεδόθη εν Άθήναις ότι επανάστασις έκεβράχη εν Άλβανία. Η είδησις αύτη έμεγαλοποιήθη, φαίνεται εν συγκρούσεσιν τινος γενομένης πράγματι εν τή έπαρχία Βερατίου. Ο Ισχυρός Ουέρ Βρυώνης, έποφθαλιμών την εν Φιέρη οικίαν του χριστιανού Κωνσταντίνου Τζότζου, άπεπειράθη να άρπάση αυτήν διά της βίας, έπειτεθείς μεθ' εκατόν άνδρων. Οι περι τον Τζότζου άντέστησαν και συνήφθη μάχη, καθ' ήν εφονεύθησαν μεν εκατέρωθεν 9, πολλοί δέ έτρωματίσθησαν. (Νέα Ημέρα)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Το έκξής τηλεγράφημα εκφίχθη χθες 4 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Φεβρ. 1877. Χθές υπεγράφη πρωτόκολλο μετά Σέρβων αντιπροσώπων. Η Ρωσία θα ρυθμίση πορείαν της μετά την άπάντησιν των Ανάμενων, ήτις δέν έγένετο εισέτι. «Χρόνος» Πετρούπολεως συμβουλεύει ειρηνικήν πορείαν. Μέγα συμβούλιο συγκροτηθήσεται εν Πετρούπολει υπό τήν προεδρίαν του Αυτοκράτορος.

Υπουργείον Ούγγρικόν Τιτζα άρτικα τεστάθη. Η μεταξύ Αυστρίας και Ούγγαρίας σύμβασις άνευρόθη.

Εν τή Βουλή έκακολουθεί ή συζήτησις του στρατολογικού νόμου

— Έκ Λονδίνου άπεστάλησαν εις το ταμειον τής Έθνικής άμύνης λίραι άγγλικαί 3,500 ως πρώτος έρανος, εκ Χίου λίραι 150 διά του προξένου Α. Ευγενίδου, εκ Όδησου 30 χιλιάδες ρούβλια, εκ δε Ζίφτας τής Αιγύπτου έστάλησαν φράγκα 4,500 διά του κ. Ι. Καράλη, επίσης και εκ Πύργου τής Ηλείας έστάλησαν τρεις χιλιάδες δραχμών.

— Βπίσης εκ Θεατρικής παραστάσεως εν τή αυτή πόλει εισεπράχθησαν δραχ. 1650.

— Έξ Άλεξανδρείας δ' έστάλησαν φράγκα 6450 και εκ Βιέννης εκ έρανου των εκεί Έλλήνων φοιτητών 470.

— Η εν Κωνσταντινουπόλει έπιτροπή εισεπράξεν εκ των εκεί Έλλήνων φράγ. 250 χιλιάδας άτινα άπεσταλήσονται κατ' αυτάς εις Άθήνας.

— Ένεκρίθη υπό του ύπουργείου των Έκκλησιαστικών ή πρότασις των έπιτρόπων του εν Τήνφ Ιεροϋ Ναϋ τής Ευαγγελιστρίας ίνα το ταμειον του Ναϋ προσφέρη υπέρ του Έθνικού στόλου δραχμάς 5 χιλιάδας.

— Εν Σάμφ εισεπράχθησαν υπέρ του Έθνικού στόλου διά του εκεί Έλληνο προξένου κ. Δοκού δραχ. 1424.

— Και εν Βραχλα δε προς τον αυτον σκοπον εισεπράχθησαν 8χι. 6λίγα

— Εν Μαχχεστρίχ δε λίραι 636.

— Πλείστα ναυάγια Έλληνικών πλοίων λέγεται ότι συνέβησαν. Μέχρι τουδε όμως έβεβλήθησαν τα έκξής. Έξωθεν τής Αφρικής έναυόγησε το Έλλην. βρίκιον «Ζωή» του πλοίαρχου Ν. Π. Γκιώνη διασωθέντος του πληρώματος εκτός τής συζύγου του πλοίαρχου Μαργαρώς, θυγατρὸς του συμπολίτου ήμῶν Δ. Φιλιππουπολίτου παρά το Ρέθυμνον τής Κρήτης το τσερνίκιον «Ευαγγελίστρια» του πλοίαρχου Δ. Σκουμπάφη, παρά την Τύνιδα το βρίκιον «Τέσσερες Άδελφοί» του πλοίαρχου Μαλούχου, παρά την Θήραν το βρίκιον

Πόσον αισχύνομαι να ήμαι ως γυνή! αλλά θα συνειθίσω δέν πειράζει... Είναι αλήθες ότι το πηνό του τρίγκου με άνησυχεί αλλά δέν πρέπει να σιάσω.

— Άγαπητέ Κρόξτων κιάδλα αυτά δι' εμέ.

— Διά σε και δι' εκείνον, άπεκρίθη ο Κρόξτων. Άλλ' ουδέ λέξιν περι τούτου, Ιωάννη! α; ελπίζομεν εις τον Θεον και πιστεύω ότι δέν θα μας εγκαταλείψη.

Μετά ταυτα, ο Ιωάννης Στιξ και Κρόξτω, επέστρεψαν εις την αΐθουσαν των ναυτών και ο Κρόξτων δέν εκοιμήθη πριν ιδη τον νεον ναυτόπαιδα και μηθένα ήσυχως εν τή ώρισμένη δ' αυτόν θέσει.

Την επάυριον εις τας εκξ, ο Κρόξτων ήγγέρθη ίνα λάβη την θέσιν του άνεβη λοιπόν επί του καταστρώματος και ο ύποπλοίαρχος τον διέταξε να αναβη επί τής κεραίας ίνα φρουρήση.

Ο ναύτης μας άμα έλαβε την διαταγήν ταύτην εταράχθη ελίγον, ειτα όμως διηυθύθη προς την πρῶρον του πλοίου.

— Ε, που πάς; εφώναξεν από τής θέσεώς του ο κύριος Ματθαίος.

— Όπου μ' εστείλατε.

— Σ εστειλα ν' αναβης εις το πηνό του τρίγκου.

— Ε, λοιπόν πηγαίνω εκει, ειπεν ο ναύτης διευθυνώμενος προς την πρῶραν.

— Ηκίσεις; ήρώτησεν μετ' όργης ο κύ-

ριος Ματθαίος. Ζητείς το τρίγκον εις το πλωρήν κατάρτι. Συ φαίνεσαι, μωρέ, τέλεια στεριλνός κ' αν ταξειδευσες θαρω πώς εταξειδευσες σε κάμμηλα ψαρόστρατα! εις το τρίγκο άμέσως, ζωον εμπρός.

Οί ναύται οτινες ήσαν παρόντες δέν ήδυνήθησαν να κρατήσωσι τον γέλωτα βλέποντες τον Κρόξτων τρέχοντα από του ενδς εις το άλλον ιστόν και ερωτώντα διά του βλέμματος τον υποπλοίαρχον.

— Ε καλά, ειπεν επί τέλους και θέλεις, κύριε υποπλοίαρχε, να αναβῶ εκει επάνω;

— Ναι, ειπεν εκείνος, μα τον άγιον Πη τρίκιον βλος ο ένωτικὸς στόλος θα ειχε καιρόν να μας κυκλώση πριν αυτός αναβη εις την θέσιν του! ε λοιπόν;

Ο Κρόξτων τέλος πάντων ευρε το μέρος όπου όφειλε ν' αναβη! ήρτισε ν' αναβαινη, αλλά αναβάς ολίγον εστάθη μη δυνάμενος ν' αναβη περισσότερο τουτο ιδών ο υποπλοίαρχος τον διέταξε άμέσως να καταβη.

— Αυτός δέν ήτο ποτε ναύτης ειπεν εις τον ναύκληρον. Ισῶτων, πήγαμε να ιδης τι έχει εντός του σάκκου του.

Ο ναύκληρος ετρεξεν άμέσως εις την αΐθουσαν των ναυτών.

Εν τούτῳ ο Κρόξτων προσεπάθει να καταβη, μη δυνάμενος όμως αφήκε τας χείρας του και άλλων έπεσεν επί του καταστρώματος εν τῳ μέσφ των καγχασμών των ναυτών.

— Ζῶον, θαλασσινὸ του γλυκου νερού, εφώναξεν ο κύρ Ματθαίος. Τι διάβολο ήλθες να κάμης μέσφ εις τον Δελφίνα ενῳ δέν γνωρίζεις το ένα κατάρτι από τ' άλλο! αλλά τώρα θέλω να μάθω τι θέλεις εδῶ μέσα.

Ο Κρόξτων δέν άπεκρίνετο, ετριβεμόνον το μέτωπον ως αφρημένος! ακριβώς την αυτην στιγμήν ο ναύκληρος επανήρξατο από την επιθεώρησιν του.

— Ιδού, κύριε υποπλοίαρχε, τι εύρηκα εις την κοκέτα αυτού του ζώου, εν πορτοφόλι με γράμματα.

— Δός μοι τα, ειπεν ο κυρ Ματθαίος. Α! α! γράμματα με γραμματόσημα Αμερικανικά... πά, πά, Άλλισβουρτ από την Βοστώνην... ο διάβολε, ένας άντάρτης, ένας ένωτικὸς άθλιε, εισαι προδότης, εισαι εκείνον οι όπιστοι ζητούν να μας θρονιάσουν τους Άράπηδες του Κογκῶ σαν να ναι άνθρωποι... ήλθες εδῶ μέσα δια να μας προδώσης αλλά ήσυχάζε θα σε σκοτώσωμεν με τους στρόμβους! εμπρός, Ιόνστων, εφώναξεν εις τον ναύκληρον, τρέξε να εξυπνήσης τον πλοίαρχον! εν τούτοις, σείς οι άλλοι, ειπε προς του; ναύτας φυλάττετέ τον.

Ο Κρόξτων ακούων ταυτα εμάρφαζε μη προσφέρων λέξιν. Τον έδεσαν λοιπόν επί του έργατου σφιγκτώτατα ώστε να μη κινή ουδέ τας χείρας, ουδέ του; πόδες. Μετά τινας

«Άγιος Γεώργιος» του πλοίαρχου Νομικού, παρά την «Άνδρον τὸ βρίκιον «Ἑλπίς» τοῦ Π. Οἰκονομίδου, παρά τὴν Κυπριασίαν ἢ γολέτα «Ἁγία Περκακευή» τοῦ Γ. Φαυτοπούλου, παρά τὰ Κόθηρα ἢ γολέτα «Εὐριδίκη» τοῦ πλοίαρχου Βιτσέντζου, παρά τὰς Σπέτσας ἢ γολέτα τοῦ Ἁθ. Γαβιώτη, παρά τὸ Θορικὸν ἢ γολέτα «Ἁγιος Νικόλαος» τοῦ πλοίαρχου Χριστ. Μπατιά, πνιγέντος καὶ τοῦ πλοίαρχου ἐντὸς δὲ τοῦ λιμένος Λαυρίου ἐπευπολήθη τὸ βρίκιον «Παναγία» τοῦ Μ. Πετροπούλου μὲ φορτίον θείου, ἐν τῷ λιμένι δὲ Ψαρῶν ἐναυάγησε τὸ βρίκιον τῶν Ἀδελφῶν Φιλίνη.

— Τὸ εἰς Τήνον καταφυγὸν Ἀυστριακὸν ἀτμόπλοιον Δούδ, περὶ οὗ ἐγράφομεν εἰς τὸ προλαβόν φύλλον, διέσωσε τρεῖς ναύτας ἀλιευτικῆς λέμβου ναυαγησάσης.

— Ὁ πλοίαρχος γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου πλέων ἀπὸ Βυρηττοῦ εἰς Πόρτ-Σαίτ συνήντησεν ἡμιολίαν Ἀραβικὴν, ἣς οἱ ἴστωι εἶχον καταθροασθῆ ἐκ τῆς τρικυμίας καὶ τὸ σκάφος ἦν ἐν διαλύσει σχεδόν. Οἱ δυστυχεῖς, ναῦται, ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν ἀνέμενον τὸν θάνατον ἄνευ τροφῆς καὶ ὕδατος ἐπὶ ἑπτὰ ἕλας ἡμέρας ὁ Γάλλος πλοίαρχος μετέφερεν αὐτοὺς εἰς Πόρτ-Σαίτ.

— Ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως ἡμῶν συνελήφθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν εἰς ὑποπτος ἐπὶ συνειροχῆ εἰς τὸν ἐν Μοσχονησίαις τις μικρῆς Ἀσίας φόνον μετὰ ληστείας τοῦ μητροπολίτου Ἀγαθονικεῖας.

— Τὸ Σάββατον ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ φοιτητῆς τῆς νομικῆς κ. Δ. Σ. Κοντορούσης.

— Μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ἄρχονται ἐν τῷ θεάτρῳ ἡμῶν αἱ παραστάσεις τοῦ ἑλλην. θεάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἐκ Συρίας τὸ Γερμανικὸν θωρηκτικὸν πλοῖον «Φριδερίκος Κάρολος» δια-

μεῖναν δ' ἐπὶ δύο ἡμέρας ἀνεχώρησε διὰ Κρήτην.

— Προχθὲς ἀφίχθη ἡ Ἀυστριακὴ θωρηκτικὴ φρεγάτα «Σαλαμάνδρα» ἡτιςχθὲς ἀνεχώρησε.

— Πρὸ δύο ἡμερῶν ἀφίχθη καὶ μένει εἰσέτι ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν τὸ «Κελασσουρί» Ῥωσικὸν πολεμικὸν ἀτμόπλοιον.

— Ἐκ Συρίας ἀπεστάλη πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελεῖα δὲκ τῶν φυλακῶν τοῦ Γκαρπολά δραπετεύσας πρὸ τινος γνωστὸς κκοῦργος Ν. Βλυσιδῆς ἢ Γκαθρόπουλος, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Συρίῳ ἐπαξίως διευθύνοντος τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον κ. Λεωνίδου Ἀργυροπούλου. Πολλὰκις ἡ δημοσιογραφία ἔλκεν ἀφορμὴν ἵνα ἐπαινέσῃ τὸν κ. Ἀργυροπούλου διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἐπιμελῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ ἀπολαβεῖ τῆς γενικῆς ὑπολήψεως πάντων, δι' ἣ καὶ συγχαίρομεν τῇ Κυβερνήσει διὰ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον ὅστις ἐν ταῖς σημεριναῖς περιστάσει εἶναι σπουδαῖον κέντρον τοῦ ἐν Συρίῳ Ἑλληνισμοῦ.

— Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ὁμογενῆς Μ. Φαλιέρος προσέφερεν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρίας φράγκα ἑκατόν.

— Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἀντὶ τοῦ κ. Λέκα διορισθεὶς διευθυντῆς τῆς μοιραρχίας Κυκλάδων ἀντιμοίραρχος Γεώργιος Στεφάνου.

— Ἐπίσης ἀφίχθησαν ὅ τε πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Λεων. Βλάχος καὶ ὁ Πρωτοδίκης κ. Βαρθέλης.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐνταῦθα πταισματοδικεῖου κατεδικάσθη ὁ Χαράλ. Νιωτάκης εἰς πρόσμιον δραχμῶν εἴκοσι πέντε καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης διότι ἐνῶ «ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γραφείσης ἐπιστολῆς ἔβλεπεν ὅτι ὁ Χρόνης Χρόνης, ἐσκόπει ν' αὐτοκτονήσῃ, παρέλειψε τὴν λύτρωσιν αὐτοῦ, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ κάμῃ τοῦτο ἄνευ κινδύνου τῆς ζωῆς του καὶ ἕνεκα τῆς παραλείψεως ταύτης, ὁ Χρόνης Χρόνης ἐστερήθη τῆς ζωῆς του».

— Μεθ' ἕλας τὰς διαφθεύσεις τῆς ἐν Ἀθῆναις Ὀθωμανικῆς πρεσβείας, ἐκ Κρήτης γράφουσιν ἡμῖν ὅτι «οἱ Ἀβαδιῶται οἵτινες μετὰ τῶν Τουρκοσελινιωτῶν εἰσὶν οἱ μαχημώτεροι Τοῦρκοι τῆς Κρήτης ἐζήτησαν παρὰ τῆς ἐν Χανίοις διοικήσεως τὴν ἀδειαν ἵνα εἰσαγάγῳσιν ἐν τοῖς φρουρίοις τὰς οἰκογενεῖας των ἵνα τὰς ἀσφαλίσωσι.»

— Ἐκ Ῥεθύμνου δὲ γράφουσιν ἡμῖν τὰ ἐξῆς... «Μέγας ἀναθρασμὸς ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν καθὼς καὶ τῶν Τοῦρκων οἱ δεῦτεροι μάλιστα φαίνονται κατ' αὐτὰς πολὺ ἐξημμένοι ἕνεκα τῶν ἀδελφοποιῶν.»

— Κατὰ τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καθ' ὅσον τὸν μῆνα Ἰαννουαρίου κατηγγέθησαν αἱ ἐξῆς ἐγκληματικαὶ πράξεις.

Φόνου.	3	
Τραυματισμοί	7	
Κλοπαί	4	καὶ
Ἀπόπειραι κλοπῆς	3	

Ἐκ τῶν ἐγκληματῶν συνελήφθησαν τινες.

— Τυχὰ καὶ συμβάντα ἐγένοντο δύο αὐτοκτονίαι καὶ εἰς θάνατος ἐκ καταπτώσεως.

— Ἀπεστάλη ἡμῖν ὁ διοργανισμὸς τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Κορθίου τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου συλλόγου. συστηθέντος πρὸ τινος πρὸς περὶθαλψιν τῶν ἀπόρων καὶ ἀναπήρων— πρὸς σύττασιν ἢ συντήρησιν δημοτικῶν σχολείων καὶ εἰς χορήγησιν διδασκαλικῶν βιβλίων πρὸς ἐνδεεῖς μαθητὰς καὶ μαθητριάς κτλ. Ἀναγράφοντες τοὺς ἠθικοὺς καὶ φιλανθρωπικοὺς τεύτους σκοποὺς τοῦ συλλόγου, περιττὴν νομίζομεν πᾶσαν σύστασιν. Εὐχόμεθα τὸ παράδειγμα τοῦτο νὰ μιμηθῶσιν καὶ ἄλλοι δῆμοι καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι τοῦ Κράτους.

— Ὁ ῤηθεὶς Σύλλογος συνέλεξε ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου δραχ. 1000, ὧν €35 εἰσπραχθεῖσαι ἀπεστάλησαν εἰς Ἀθήνας.

στιγμὰς ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν ὑποπλοίαρχον, ὅστις τῷ διηγήθη ἀμέσως τὰ πάντα.

— Τί λέγεις εἰς ταῦτα, ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ μόλις κρατῶν τὴν ὀργήν του.

— Τίποτε, ἀπεκρίθη ὁ Κρόξτων.

— Τί θέλεις εἰς τὸ πλοῖόν μου;

— Τίποτε.

— Καὶ τί θέλεις τώρα ἀπ' ἐμῆ;

— Τίποτε.

— Εἶσαι; Ἀμερικανός, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς ταύτας.

Ὁ Κρόξτων δὲν ἀπεκρίθη.

— Ναύκληρε, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Πλάυφερ, πεντήκοντα ῥαβδισμοὺς εἰς τὴν ῥάχην αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἵνα ὀμιλήσῃ. Τί λέγεις, Κρόξτων, ἀκούσαι τόσκι;

— Ὅχι ἴδωμεν, κύριε πλοίαρχε, ἀπεκρίθη μετ' ἀπαθείας ὁ θείος τοῦ Ἰωάννου Στιζ.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, σείς, εἶπεν ὁ ναύκληρος πρὸς δύο τὸν ναυτῶν.

Καὶ ἐν τῷ ἅμα δύο τῶν ῥωμαλεωτέρων ναυτῶν ἐγύμνωσαν τοὺς ὄμους τοῦ Κρόξτων καὶ αἱ μάλιστα ὑψώθησαν ὅτε ὁ ναυτόπαις Ἰωάννης Στιζ, ὄχρὸς καὶ συγκαινημένος ἐφάνη τρέχων πρὸς αὐτοὺς.

— Κύριε πλοίαρχε, ἀνέκραξεν.

— Ἄ! ὁ ἀνεψιός, εἶπεν ὁ πλοίαρχος.

— Πλοίαρχε, εἶπεν ὁ ναύκληρ, ὅτι δὲ ν

εἶπεν ἐκεῖνος ὅτι τὸ εἶπω ἐγὼ δὲν θὰ κρύψω τίποτε... καὶ αὐτὸς καὶ ἐγὼ εἴμεθα Ἀμερικανοί, εἴμεθα ἐχθροὶ ἐκείνων οἵτινες θέλουσι νὰ καταπιέζωνται ὡς κτήνη τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα προδόται εἰσελθόντες ἐν τῷ πλοίῳ σου ἵνα σὰς προδώσωμεν εἰς τοὺς ὁμοσπονδικούς.

— Τί λοιπὸν ἤθετε νὰ κάμῃτε ἐδῶ, ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς καὶ παρατηρῶν μετὰ προσοχῆς τὸν νέον ναυτόπαιδα.

Οὗτος ἐσταμάτησεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, εἶτα δὲ εἶπε τῷ πλοίαρχῳ.

— Κύριε πλοίαρχε, ἤθελον νὰ ὀμιλήσω πρὸς ὑμᾶς ἰδιαιτέρως.

Ἐνῶ ὅμως ὁ Ἰωάννης Στιζ ἐσιώπα, ὁ πλοίαρχος δὲν ἔπαυε παρατηρῶν αὐτὸν ἀτενῶς. Τὸ νεαρὸν καὶ γλυκὺ πρόσωπον τοῦ ναυτόπαιδος, ἡ συμπαθητικὴ του φωνή, ἡ λεπτότης καὶ λευκότης τῶν χειρῶν, κακῶς κρυπτομένη ὑπὸ λεπτὸν στρώμα αἰθάλης, οἱ μεγάλοι του ὀφθαλμοί, ἡ ζωηρότης τῶν ὀφθαλμῶν δὲν ἠδύνατο νὰ κρύψῃ τὴν γλυκύτητα αὐτῶν, πάντα τέλοσταυτα ἐνέβηλον εἰς τὸν νοῦν τοῦ πλοίαρχου ἰδεῖν τινά. Ὅταν ὁ Ἰωάννης Στιζ ἔκαμε τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ ὀμιλήσῃ μόνος πρὸς τὸν πλοίαρχον, οὗτος ἐστράφη καὶ παρετήρησε τὸν Κρόξτων ὅστις ἐφαίνετο στενοχωρούμενος, εἶτα δὲ στρέφον πρὸς τὸν ναυτόπαιδα βλέμμα ἐξιστα-

τικόν, ὅπερ οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπομείνῃ, τῷ εἶπεν μὲ ἀπλότητα.

— Ἐλθετε.

Ὁ Ἰωάννης Στιζ ἠκολούθησε τὸν πλοίαρχον πρὸς τὸ δωμάτιόν του ὅπου ὁ Ἰάκωβος ἀνύχως τὴν θύραν εἶπε πρὸς τὸν ναυτόπαιδα, τοῦ ὁποῦ αἱ παρειαὶ ἦσαν κάτωχαρὶ ἐκ συγκινήσεως.

— Λάθετε τὸν κόπον νὰ εἰσελθῃτε, δεσποινίς.

Ὁ Ἰωάννης ἅμα ἤκουσε τοῦτο ἠρυθρίασε καὶ δάκρυα κατέρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του.

— Ἦσυχάσετε, δεσποινίς, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος μετὰ φωνῆς γλυκείας, θέλω μόνον νὰ μάθω τὸν λόγον εἰς ὃν ὀφείλω τὴν τιμὴν νὰ σὰς ἔχω συνταξιδιώτην.

Ἡ δεσποινίς, ἐφάνη κρατούμενη ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀλλ' εἶτα βλέπουσα τὸ εἰλικρινές ὕφος τοῦ πλοίαρχου, ὀμιλήσεν ὡς ἐξῆς.

— Κύριε, εἶπεν, ἤθελον νὰ ἐνταμώσω τὸν πατέρα μου εἰς Κερκεσὼν, ἢ πόλις ὁμοῦς αὐτὴ πολιορκεῖται κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Δὲν ἐγνώριζα λοιπὸν πῶς νὰ καταρθώσω τὸν σκοπὸν μου ὅτε ἐμαθον ὅτι ὁ «Δελφίν» προστίθετο νὰ διερρήξῃ τὸν ἀποκλεισμόν. Ἐπεβιάσθην ὅθεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου σας, δι' ὃ σὰς ζητῶ συγγνώμην ὅτι ἔκαμα τοῦτο ἄνευ τῆς θελήσεώς σας διότι ἂν σὰς ἐζήτουν τὴν ἀδειαν θὰ μὲν τὴν ἠρνεῖσθε. (ἀκολουθεῖ)

— Η Ένεκα του θανάτου του μακαρίτου Δημ. Χρηστίδου επαναληπτική εκλογή της ημετέρας επαρχίας ωρίσθη διά προγράμματος της Νομαρχίας τη 31 Μαρτίου.

— Ολιθερά ανέτειλεν η παρελθούσα δευτέρα και ο ήλιος έρριψε πενθίμους τας ακτινας και ζοφερόν τὸ φῶς του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σεβαστοῦ γέροντος Δημητρίου Καλάρη! Οἶμοι! Ψυχὴ ἀγγελικὴ καὶ οὐράνιος, μεταξὺ τῆς οἰκίας καὶ τοῦ φωτὸς ἱπταμένη, ἐγένετο τῆς μερικῆς ἐκείνης ἐκλειψεως αἰτία· ἡ δὲ ψυχὴ ἦτο ἡ τῆς ἐναρέτου καὶ χρηστῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Γαρροφαλῶς, ἀδελφῆς μὲν τοῦ ἐνός, γυναικαδέλφης δὲ τοῦ ἐτέρου βουλευτοῦ Νέων Ψαρῶν, συζύγου δὲ τοῦ εἰς ἔξην γῆν ἀπόντος πλοιάρχου κ. Ν. Δ. Παπᾶ.

“Ὅστις γινώσκει τὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν, μειλίχιον δὲ καὶ γλυκὺν τοὺς τρόπους, εὐγενῆ δὲ τὴν καρδίαν καὶ τὰ κινήματα, τὸν παρὰ πάντων τιμώμενον καὶ ἀγαπώμενον πολίτην Δ. Καλάρη, ἐκείνος δύναται εἰκάσει, εἰ μὴ οἶδε, τὴν ἀρετὴν ἣτις ἐδρεύει ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ στολίζει τὰ τέκνα του, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ μακαρίτις Γαρροφαλῶ. Φύσις ἀγαθὴ, ἀνατροφῆς ἐναρέτου τυχοῦσα, ἀνεδείχθη σκευὸς ἐκλειπὸν ἡ ἀτυχῆς νέα ἀλλὰ μόλις ὀλίγων ἐτῶν ἔγγαμον διαγαγούσα βίον, καὶ μετὰ τοῦ τοκετοῦ τὰς ὠδύνας ἀσπασθεῖσα νεογνόν, ὅπερ δὲν θέλει γινώσκει ποτὲ τὴν μητέρα του, παρέδωκεν εἰς τὸν πλάστην τὸ πνεῦμα, ἐν μέσσις ταῖς ἀγκάλαις τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ.

Καὶ ἐγένετο μὲν μεγαλοπρεπῆς ἡ κηδεὶα αὐτῆς, τὸ δὲ πλῆθος τῶν συνοδουσάντων τὴν νεκράν ἐδείκνυε τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ ἰδίως πρὸς τὴν πατέρα αὐτῆς, ὅστις ὡς ἀνὴρ συντός καὶ τὸ μάταιον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων γινώσκων, θέλει πρηγορεῖσθαι ἐνθυμούμενος ὅτι ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαθμώνος τούτου, ὡς ποτε ἐν τῷ κατακλυσμῷ. «*Ἡ περιστερὰ οὐχ εὐροῦσα ἀνάπαυσει τοῖς ποσίν, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτόν.*»

— Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν Χίῳ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ μεγαλοπρεπῶς ὁ σεβαστὸς γέρον Κωνσταντῖνος Φραγγιάδης, πενθέρου τοῦ ἐνταῦθα ἀξιολόγου συμπολίτου ἡμῶν κ. Σωκράτους 'Ράλλη' ὁ μακαρίτης ἀνήκεν εἰς ἀρχαίαν εὐπατριδῶν οἰκογένειαν, ἣτις ἀπὸ τῆς Φραγκοκρατίας, μετὰ καὶ ἄλλων ὁμοίων, διώκει ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὰ τῆς Χίου πράγματα καὶ ἐφῆρμοζεν ἐν αὐτῇ τὸ πολίτευμα ἐκεῖνο τὸ γνωστὸν, δι' οὗ μεταξὺ τῶν δεινῶν τῆς δουλείας ἀπηντάτο καὶ τις εὐνορία καὶ εὐδαιμονία.

Κατὰ τὴν Ἑθνεγεσίαν ὅτε ὁ φοβερὸς Καραλής ἐπόρθησε τὴν Χίον, ἔτεμε δὲ τὴν χώραν αὐτῆς, ἐπυρόλησε δὲ τὰς οἰκίας, κατέσφαξε δὲ τοὺς πολίτας, ἠνδραπόδισε δὲ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ ἐπλήρωσε τὴν νῆσον ὀλέθρου καὶ φρίκης, τότε ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ τῶν αἰμάτων κολυμβῶν καὶ διασωθεὶς ὁ μακαρίτης Κωνσταντῖνος ἀπῆλθεν εἰς Ἀγκῶνα τῆς Ἰταλίας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Σύρον. Ἐνταῦθα ἔνα τῶν πρώτων ἐμπορικῶν οἰκῶν συστήσας καὶ πλειστον εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου συντελέσας, εἰς πολλὰς δὲ δημοτικὰς λειτουργίας μετὰ πατριωτισμοῦ ὑπηρετήσας, τὰ τέκνα αὐτοῦ καλῶς ἀναθρέψας καὶ τὴν μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἐπιτυχῶς ἀπο-

καταστήσας, μετέβη ἀκολούθως εἰς τὴν πάτριον γῆν.

Ἐκεῖ δὲ διελοῦν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν γλυκαίαις ἅμα καὶ λυπηραῖς ἀναμνήσεσι τοῦ παρελθόντος, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν κατ' αὐτὰς, ὑπὸ πάντων τῶν τε ἐκεῖ καὶ τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν καὶ φίλων του καὶ ἐν γένει τῶν γνωρισάντων αὐτὸν μακαρίζομενος.

— Καὶ ἕτερος συμπολίτης ἀγαθός, χρηστός πατὴρ καὶ συγγενὴς καὶ φίλος ἐν τοῖς ἀρχαίοις τῆς Σύρου οἰκισταῖς ἀριθμούμενος ὁ Κωνσταντῖνος Καραμούνας ἀπῆλθε κατ' αὐτὰς εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς λύπην ἀφεί τοῖς φιλοστόργοις αὐτοῦ καὶ ἐναρέτοις τέκνοις. Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι ἐν σκηναῖς δικαίων τοὺς εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταστάντας.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ «*Παρνασσῶ*» συγγράμματος περιοδικοῦ οὗτινος τὴν ἐκδοσιν ἤρξατο ὁ ἐν Ἀθήναις ὁμώνυμος σύλλογος· μεταχωρίζομεν κατωτέρω κατάλογον τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐπιφυλασσόμενοι ἵνα ἄλλοτε γράψωμεν ἐκτενέστερον.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ. Περὶ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου.— Κ. Χ. ΒΑΜΒΑ. Περὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλληνοαλθανῶν.— Ε. Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ. Ὁ Κώδων τῆς Ἀναστάσεως (ἀγροτικὴ πρόληψις).— Κ. ΜΥΛΩΝΑ. Κάτοπτρον ἀνεκδοτὸν (μετὰ πίνακος).— Ε. Δ. ΡΟΙΔΗ. Ἐδγάρδος Πίου. Τὸ Πάθημα τοῦ κ. Βαλδεμάρου.— Χ. Ἡ ἠθικὴ καὶ αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι.— Α. ΜΑΝΟΥ. Σκιαγραφήματα Παυροβουινωτικὰ ὑπὸ SiegfrietKopper.— Γερμανικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολή.— Γαλλικὴ Σχολή.— Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία.— Εἰδήσεις. ΦΙΛΟΛ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. ΧΡΟΝΙΚΑ.— Φιλολογία.— Τέχναι καὶ Ἐπιστήμαι.— Γεωγραφία, περιηγήσεις.— Ἀπογραφικά.— Θεάτρον καὶ Μουσική.— Ποικίλα. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. Συνδρομηταὶ αὐτοῦ ἐγγράφονται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «*Η. Λίου*» Σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὸ κατωθεν ἔγγραφον τοῦ γραμματέως τῶν ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικῶν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐν τινὶ ἐφημερίδι γραφέντων κατὰ τοῦ Βιρηνοδίκου ἀνω Σύρου κ. Λεβιτικοῦ συκοφαντιῶν.

Οἱ γράφοντες, κ. Συντάκτα, κατὰ τοῦ κ. Λεβιτικοῦ εἶναι ἐγνωσμένοι καὶ ἐξ ἄλλων κατὰ τοῦ ἰδίου ἄθλων καὶ ἡ κοινωνία πρὸ πολλοῦ ἐνόησεν αὐτοῦ ὥστε ἀδίκως κοπιᾶζουσι προσπαθοῦντες νὰ κλονίσωσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Λεβιτικοῦ ὅστις διακρίνεται διὰ τὴν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθόντων του ἀκρίβειαν.

Δέχθητε κτλ.
Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 25 Ἰαν. 1877.
Ἄριθ. 15.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν.

Πιστοποιεῖ.
“Ὅτι, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ὑπηρεσίας μας.

Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 268 καὶ 714 τοῦ ἔτους 1865, βουλευματα τοῦ συμβουλίου τῶν

ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν οὐδόλως ἀφορῶσι τὸ πρόσωπον τοῦ Μιχαὴλ Σ. Λεβιτικοῦ ἀλλ' ἕτερα πρόσωπα.

Βούλευμα δὲ ὑπ' ἀριθμὸν 851 τοῦ 1871 ἔτους δὲν ὑπάρχει καθόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευμάτων τοῦ ἔτους τούτου ἀνέρχεται εἰς 700.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 20 τοῦ 1852 ἀφορᾷ μὲν τὸ πρόσωπον τοῦ Μ. Λεβιτικοῦ ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο περὶ πλαστογραφίας, ἀλλ' ἐξεδόθη ἐπὶ κατηγορίας ὅτι λαθῶν ὡς εἰρηνοδίκης δραχ. 7 διὰ προκαταβολὴν πρὸς σύνταξιν διαθήκης τινος κατὰ τὸ ἔτος 1848, δὲν ἐφρόντισε ν' ἀποστείλῃ πρὸς δημοσίευσιν τὴν διαθήκην ταύτην, ἔπαυσε δὲ πρὸς καιρὸν ἡ περαιτέρω καταδίωξις.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 201 τοῦ 1865 ἐκδοθὲν συνεπεῖα μνηύσεως τοῦ Β. Ρεθύβθη ἐπὶ ἀποπειρά φόνου καὶ ἐπὶ προκλήσει εἰς μονομαχίαν ἐστὶν ἐντελῶς ἀθωωτικόν.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 291 τοῦ ἔτους 1869 ἐκδοθὲν συνεπεῖα μνηύσεως τοῦ Ἑμμ. Λιβανίου ἐστὶν ἐπίσης ἀθωωτικόν.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 560 τοῦ ἔτους 1869 ἐκδοθὲν συνεπεῖα μνηύσεως τοῦ Ε. Λιβανίου εἶνα μὲν παραπεμπικόν, δὲν ἀφορᾷ ὅμως πλαστογραφίαν ἀλλ' ἐξυβρίσιν τοῦ Λιβανίου δι' ἣν ἐκηρύχθη ἀθῶος ὁ κατηγορούμενος Λεβιτικὸς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸς 565 τοῦ 1870 ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 350 τοῦ 1869 ἐκδοθὲν συνεπεῖα μνηύσεως τοῦ Κ. Σγουρδαίου ἐπὶ περιυβρίσει ἀπογραφῶν ἔπαυσε πρὸς καιρὸν τὴν καταδίωξιν.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 465 τοῦ ἔτους 1870 ἐπὶ παραδίσει ἀπορρήτων εἶναι μὲν παραπεμπικόν ἀλλὰ δικασθεὶς ὁ Λεβιτικὸς ἐρήμην ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ ἐκηρύχθη ἀθῶος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 434 τοῦ ἔτους 1871 ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου τούτου.

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 220 τοῦ ἔτους 1872 ἐκδοθὲν καὶ τοῦτο συνεπεῖα μνηύσεως τοῦ Λιβανίου ἐπὶ ἐξυβρίσει εἶναι ἀπαλλακτικόν.

Αἰτήσαι τοῦ ρηθέντος Μ. Λεβιτικοῦ ἀφιέμεθα αὐτῷ τὸ παρὸν ἵνα τῷ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Σύρος τὴν 4. Ἰαννουαρίου 1877.
Ὁ ὑπογραμματεὺς.
(Τ. Σ.) Α. Δραγάτσος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινά, βελονωτά, ὡς καὶ τοῦ συστήματος Lefauché, μετὰ τῶν σφαιρῶν καὶ γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμὰς.

Ἐπίσης παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλοῦνται **ΤΟΥΡΚΕΚΙΑ ΚΡΝΗΓΕΤΙΚΑ** διαφόρων εἰδῶν.

Πωλεῖται Μηχανικὸν Πισστήριον μεγέθους ὡς τῆς «*Κλειοῦς*» καὶ ἤδη ἐργαζόμενον, εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Ἐπίσης πωλεῖται καὶ στερεοτυπία μετ' ὀλων τῶν ἐργαλείων αὐτῆς. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀποστηθῶσι πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις κ. Διονύσιον Κερρομηλᾶν ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ ἀριθ. 214.